

lesarabrøv

Allir limir mugu brúkast

Lat okkum siga, at eitt hvørt samfelag er sum eitt menniskja, ein kroppur við høvdi á, ja, eitt heilt menniskja.

Vit kalla hana Føroyar. Føroyar eru væl klæddar, feitar, í góðum »formi«, iðka motión og ganga altíð í HVITUM REYÐUM BLÁUM, hava góðan hug á tí siglandi — og eitt sindur av plantasjúkstri er í hattinum.

Hon er fólkalig og er væl útbúgvinn menniskja, sum hugsar »áðrenn« hon úttalar seg og gerst ongantíð óð. Hon er virkin og sera »vælfungerandi« menniskja.

Men hon hevur ein feil, hon veit, at onkur eisini hevur lagt merki til hetta. Hon haltar við øðrum beininum, men bert tá hon er móð. Tað eru tey »menniskju« (onnur sam-

feløg), sum leggja merki til alt. Føroyar eru hóast alt ein nógv umtalað kvinna, bert fáar kvinnur eru so eydnuríkar sum Føroyar.

Fyri at hava tað gott og kenna seg væl skulu allir partar av kroppinum virka, annars vil pína vísa seg onkustaðni. Allir vøddar skulu mýkjast og toyggjast, og heilin skal dagliga hava nógvar upp-gávur, fyri at hann framhaldandi kann arbeiða væl og til fulnar.

Føroyar hava altíð ringa tíð, hon framleiðir og finnur uppá. Føroyar er vøkur, tá hon hevur nógv at takast við, men síðstu árinu hevur hon ikki kent seg so væl, sum hon annars sær út til. Aðrar »kvinnur« (samfeløg) hava sæð tað rætta í at fara til lækna, men Føroyar hevur ikki havt mót til at vitja læknan. Ein vakran summardag tekur hon seg saman og fer til læknan, sigur við hann, at tað er nakað við beininum, sum ikki er í lagi.

Hetta er einki nýtt, hon hevur altíð gingið í longum buksum fyri at krógva beinini. Hver kvinna vil vífta við parti av kroppinum, ið ikki er í lagi ella »perfektur« — í hvussu so er ikki Føroyar. Læknin lurtar og kannar hana, nei, beinini hava tað ikki gott.

Læknin konstatarar beinanvegin, at beinini hava tað ikki gott og at tey eru álvarsliga sjúk. Orsøkin er, at beinini bæði verða ikki nýtt líka nógv bæði. Annað beinið er blátt og hovið, ein árknútur buktar seg sum ein violet slanga niður eftir beininum og endar við økulin, sum er blóðsprongdur og til at breyta av vatni.

Læknin kannar hitt beinið, tað er klænt og felið, sera deyðir vøddar, næstan lammað. Føroyar, sum væl skúlað kvinna, sigur, at hon sjáldan ella

ongantíð nýtir hetta beinið og hon vil ikki víta av hesum beininum, vil heldur nýta hitt, tað sjúka.

Tá hon sigur hetta við læknan, hoyrir hon sjálv, hvussu býtt hetta ljóðar, men hetta er veruleiki. Ja, eg hoyri teg, sigur læknin. So tekur hann til orða »beinið er »yvranstrengað« og tað hevur einsamalt fungerað undir tær og er nú úrslitið«, og hyggur uppá Føroyar.

»Hvat skal eg gera«, spyr Føroyar, og sær bangin út og heldur fram: »Tú ætlar væl ikki, at eg skal nýta hetta beinið aftur, hygg hvussu hvitt og óbrúkligt tað er, tað er eingin kraft eftir og hartil er tað bert í vegin«.

Læknin roynir pedagogiskt at forklára, at um kroppurin skal fungera væl, skal hann brúkast rætt, tyngdin skal forðeilast líka á bæði beinini, hetta hevur verið feilurin hjá frú Føroyar.

Læknin heldur fram: »Hugsu tær til, um bert helvtin av fólkinum í samfelagnum vóru til arbeiðis, og hini fingi forboð. So vildi samfelagið ikki riggað og endað júst sum beinini á tær, har helvtin sleit seg upp, meðan hini vóru frisk og gingu sum ónyttur, og fólkaðu sum plantur.«

Læknin sigur róluga, fyri at Føroyar skal forstanda læknaræðni, at her má ein kurur til, og hann gongur út uppá, at vinstra bein skal fáa hjálp frá høgna, so sjúka beinið fær hjálp frá tí friska.

Málið má vera, at allir partar av kroppinum arbeiða saman. Gera vit tað, verður Føroyar aftur vøkur og frisk, tí hvat er meir natúrligt enn at nýta allar tókar partar til neyðuga samstarvið, kroppinum tórvir — hvussu við samfelagnum.

B W H

Hvør er tað?

Lag: Hvør er tað har sum situr
Hvør er tað har sum situr
við valdinum í dag
hvør stjórnar okkar landi
og fær so frægt í lag
at pengar kunnu koma
í landsins kassa inn
Hvør er tað sum fær okkum
at fella tár á kinn.

Jú, onkur segði Sundstein
og annar segði Dam
men góðu fólk tit vita
vit mugu hyggja fram
Tí hesir báðir gjalda
so fegnir nógvan skatt
so roynið tað at skilja
um teir ei hava rætt.

Tað er jú niðurskrivað
í lúvins halgu bók
at tey ið høvdu mikið
ei nakar frá teim tók
Hví skulu vit so grenja
og lata illa at
og siga við hvønn annan
nógv betri Pauli sat.

Nei eg ei skilji tykkum
í hesi sváru neyð
eg havi selt mær neystið
ja hús og jorð og seyð
Eg fekk tað alt frá abba
hann var nú kommunist
var figgjaður av Sundstein
sum altíð tá var fyrst.

Tað er jú heilt natúrligt
at onkur sviða skal
um fleiri líða hungur
og onnur liva væl
Tit kenna væl tað heitið
tey rópa demokrati
vit fylgjast øll í hundarnar
ja ganga lið um lið.

Tað lýsir brátt í eystri
fyrr fjöldin sang so fró
tá vóru aðrar tíðir
í barmi birtist glóð
Tá eingin kendi Sundstein
ei nakar visti av
at Atli fór at koma
við veldi undan kav.

Nær verður fjöldin vakinn
og sær sítt kroppaskinn
í naknum veruleika
og ei við hond í kinn
Ei letur seg forføra
av lyftum til hvørt val
men sjálvi taka um endan
— tá frælsið vinnast skal.

P.M.

Felagið Føroyar-Ísrael:

Fund á Vaglinum

Sunnudagin 12. mai hevur felagið Føroyar-Ísrael sín árliga mai-fund á Vaglinum í Havn til hátíðarhald av endurstovnan ísraelska ríkisins í mai 1948. Peter Duetoft, fólkatingslimur, heldur røðu.

Í sambandi við hátíðarhaldið fer hornorkestrið hjá Frelsunarherinum at seta dám á við spæli teirra.

Eftir fundin og há-

tíðarhaldið á Vaglinum verður serstakur fundur í kommunuskúlahöllini, har Peter Duetoft fer at svara møguligum spurningum, meðan fólk fær sær og hugnar sær við einum drekkamunni. Hugnaløtan byrjar kl. 16.30.

Peter Duetoft er formaður fyri einum meginfelag av donskum-ísrælskum vinarfeløgum í Danmark.

Fleiri tryggingar ið verða teknaðar — ódýrari gjald

Síðani vit í 1940 fóru undir at tryggja móti eldsvanda, er tryggingargjaldið farið niður í helvt.

Tryggið hús, innbúgv, vøkur o. a. móti skaða av eldi, stormi, vatnleiðingsbroti og omanlopi. Eisini tryggja vit innbúgv og vøkur móti innbrotstjóvarí. Vit tekna eisini glastryggingar.

Eru tað serstøk viðurskipti viðvíkjandi trygging av ogn tygara, ið tygum hava áhuga fyri, geva vit fegnir gjøllari frágreiðing.

Tryggingin hevur eisini umboðsmenn á hesum plássum, ið fegnir eru tygum til hjálpar:

Vági	Sverre Skaalum,	tlf. 73012
Tvøroyri	Hjørleif Enni,	tlf. 71061
Tórshavn	Kjartan Dalsgaard	tlf. 15222
Runavík	Havstein Ellingsgård,	tlf. 47055
Klaksvík	Páll Josephsen,	tlf. 55835

FØROYA BRUNATRYGGING

Telefon 17022
Smyrilsvægur 20 — Postbox 45
110 Tórshavn

EGYPTALAND

29. juni — 13. juli.

Prísur

5.000,- ella 6.000,-

(velst um eykaútfærðir)

Karl Nolsøe

Ringið 031491339